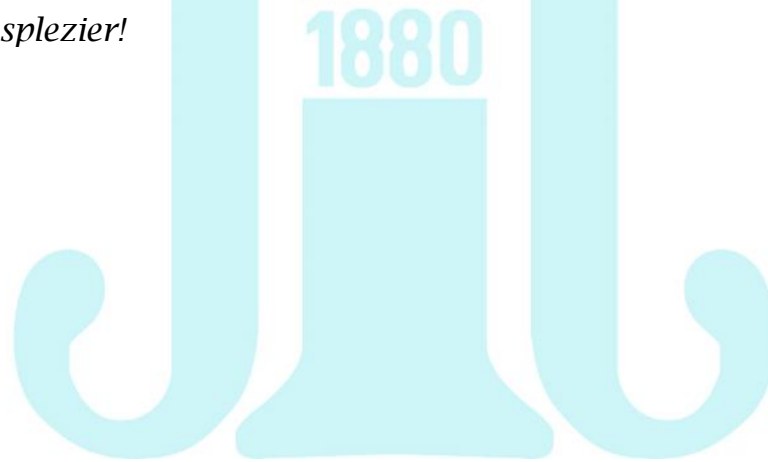

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

OMELET MET SPEK

toneelspel in vijf bedrijven voor jongeren

1880
door

Sanderijn Helsen

Vrij naar “Hamlet” van William Shakespeare

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.2747

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *OMELET MET SPEK* op te voeren moet de naam van auteur *SANDERIJN HELSEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

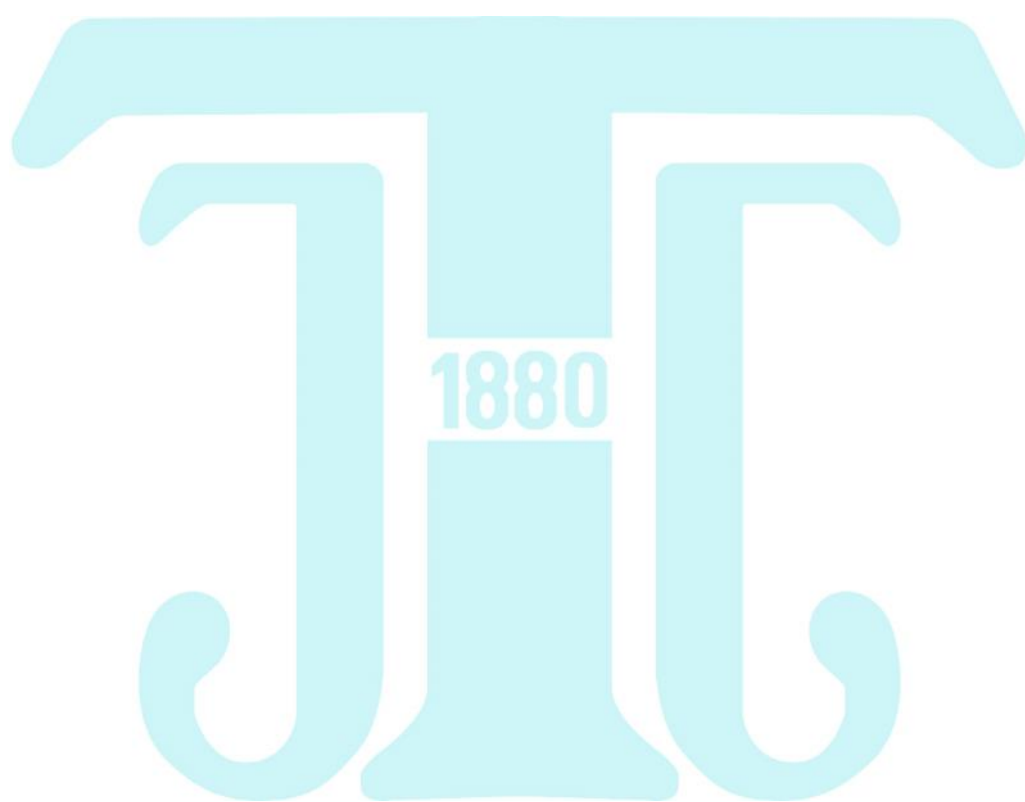
Wettelijk depot D/2002/0220/035
ISBN 978-90-385-07750

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Sanderijn Helsen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames – 6 heren)

KONING CLAUDIUS, oom van Hamlet
KONINGIN GERTRUDE, moeder van Hamlet
HAMLET, prins van Denemarken
POLONIUS, raadgever van de koning
LAERTES, zoon van Polonius
OPHELIA, dochter van Polonius
HORATIO, vriend van Hamlet
LEO, toneelacteur

DECOR

Een lange tafel en enkele stoelen.

EERSTE BEDRIJF**HAMLET IS DOOD****SCENE 1: “We hebben lang genoeg getreurd”**

(Een lange tafel. Koning Claudius en Koningin Gertrude zitten in het midden. Polonius zit naast Claudius, daarnaast Laertes en Ophelia. Naast de koningin zit Hamlet. Koning Claudius staat recht.)

KONING CLAUDIUS : Lieve vrienden,
Voor we allen samen naar het kerkhof gaan
om hem nogmaals te gaan groeten
wil ik nog even iets zeggen:

Al twee maand zijn we allemaal in de war
door het plotse overlijden van Koning Hamlet van Denemarken.
Een schitterende koning voor het volk,
een fantastische echtgenoot voor Gertrude,
een heerlijke broer voor mij.

Maar toch gaat het leven verder
en moeten we onze tranen achterlaten in onze zakdoek.

Want Koning Hamlet zou niet gewild hebben dat wij als eeuwige bleitsmoelen
zijn graf komen bezoeken.

Hij was immers zelf een clown.

Hij lachte naar het leven en het leven lachte
naar hem.

Bedankt.

(Applaus van iedereen, behalve van de jonge Hamlet. Polonius staat recht.)

POLONIUS : Zeer mooi, zeer mooi!

(Koning Claudius duwt hem terug op zijn stoel.)

KONING CLAUDIUS : Zullen we? *(Iedereen staat recht, behalve Hamlet.)* En, mijn zoon, ga je niet mee naar het kerkhof?

HAMLET : Ik ben uw zoon niet!

KONING CLAUDIUS : *(verbaasd)* Eerst was je mijn neefje, nu mijn zoontje!

HAMLET :Nee!

KONINGIN GERTRUDE : Oom Claudius en ik zijn toch getrouwd, dus dan is hij nu toch jouw papa!

HAMLET : Dat is niet waar! Alleen papa is mijn papa! Of bent u hem al vergeten misschien?!

(De rest staat er wat onwennig bij, Polonius maant zijn kinderen aan terug te gaan zitten.)

KONINGIN GERTRUDE : Natuurlijk niet!

HAMLET : Ik ben hier de enige die echt verdriet heeft. Jullie doen allemaal alsof!

KONING CLAUDIUS : Hamletje, Hamletje, Hamletje, toch, wij hebben allemaal verdriet, maar we kunnen niet ons hele leven triestig blijven omdat je papa gestorven is.

HAMLET : U bent nooit triestig geweest!

KONINGIN GERTRUDE : Hamlet, hoe durf je zoiets zeggen?

KONING CLAUDIUS : Ja! Hoe durf je zoiets zeggen? Ik ben heel verdrietig, maar je mag niet vergeten dat iedereen zijn papa ooit eens doodgaat. Dat is normaal!

Mijn papa is ook gestorven en die zijn papa ook en die zijn papa ook en die zijn papa ook en die zijn papa ook en die zijn papa ook en die zijn papa ook en die zijn papa ook en die zijn papa ook en die zijn papa ook en die zijn papa ook en die zijn papa ook en die zijn papa ook... (*Claudius gaat hier helemaal in op*)

KONINGIN GERTRUDE : Claudius! Het is genoeg. Hij heeft het wel begrepen. Hamletje?

HAMLET : Nee.

KONING CLAUDIUS : Luister, Hamlet, ik ga het nog één keer uitleggen: iedereen gaat dood, iedereen! Het is dus normaal dat je papa sterft! Als het niet nu is, dan is het later. En trouwens, hij zou niet gewild hebben dat je zo onbeleefd bent tegen mij. Begrepen?

HAMLET : Nee!

KONING CLAUDIUS : (*Verliest zijn geduld.*) Iedereen gaat dood! Iedereen! En iedereen en iedereen en iedereen en iedereen en iedereen en iedereen en iedereen en iedereen en iedereen!

KONINGIN GERTRUDE : Claudius, kalm! Hij is nog maar een kind. (*tegen Hamlet*) Je bent een beetje oververmoeid, jongen. (*Kust hem.*) Ik hou van je.

(*Ophelia springt recht en werpt zich op de grond voor Hamlets neus.*)

OPHELIA : En ik ook!

POLONIUS : Ophelia! Zet je neer! Hoe durf je je zo schandelijk belachelijk te maken?!

(*Ophelia gaat zitten, Laertes geeft haar een tik. Polonius, naar Claudius, verontschuldigend*)

Ze heeft wat last van kuren.

KONING CLAUDIUS : Welke kuren?

POLONIUS : Ik weet niet wat het is, ze heeft er elke maand rond dezelfde periode last van.

KONING CLAUDIUS : Hoe?

KONINGIN GERTRUDE : Laat maar Claudius. Hamlet, blijf jij maar hier, jongen. Wij gaan wel zonder jou naar het kerkhof. (*Kust hem.*)

KONING CLAUDIUS : Goed. Zullen we, vrienden?

(Iedereen gaat weg. Koning Claudius eerst, dan Koningin Gertrude, dan Ophelia die verliefd naar Hamlet kijkt. Laertes loopt achter haar en geeft haar weer een tik. Hun vader Polonius ziet dit en geeft een tik aan hen alletwee. Hamlet blijft alleen achter.)

SCENE 2 : "Ik heb je vader gezien!"

(Hamlet zit alleen aan de lange tafel.)

HAMLET : Twee maanden! Twee maanden is hij dood.

(Praat tegen grote foto van Koning Claudius die aan de muur hangt.)

En u gaat lopen met zijn kroon en met zijn vrouw!
En dan durft u nog te hopen dat ik u papa ga noemen.
Zot! Ezel! Aap! Gorilla! Everzwijn!

(Horatio komt binnen tijdens Hamlets scheldpartij.)

HORATIO : Hamlet?

HAMLET : (*kijkt op.*) Horatio, makker, hoe is het?

HORATIO : Met mij alles goed... (*Kijkt naar de foto aan de muur.*) Is dat het everzwijn?

HAMLET : Ja, zie je dat niet? Hoe kom jij hier eigenlijk binnen?

HORATIO : De achterdeur stond open.

HAMLET : En moet jij niet op school zijn?

HORATIO : Het is vakantie, Hamlet, dat weet je toch.

HAMLET : Is je haar geknipt?

HORATIO : Nee, het is gegroeid.

HAMLET : En van waar komt die dikke sproet op je gezicht?

HORATIO : Da's een puist.

HAMLET : En hoe ben jij hier binnengeraakt?

HORATIO : Langs de achterdeur, dat heb je al gevraagd.

HAMLET : Stond die dan open?

HORATIO : Hamlet! Rustig. Ga even zitten. Ik moet je iets vertellen.

HAMLET : Heb je een nieuw vriendinnetje?

HORATIO : Nee.

HAMLET : Een nieuwe fiets misschien?

HORATIO : Nee.

HAMLET : Een goed rapport?

HORATIO : Hamlet! Luister eens twee seconden. Ga zitten.

(Hamlet zet zich. Horatio kucht.)

Ik heb je vader gezien.

HAMLET : Pardon?

HORATIO : Ik heb je vader gezien.

HAMLET : Mijn vader ligt in een kist diep onder de grond.

HORATIO : En toch heb ik hem gezien.

HAMLET : Als je hier alleen komt om grapjes te maken, dan kun je beter vertrekken.

HORATIO : Ik maak geen grapje. Ik heb hem gezien vannacht.

HAMLET : In je dromen waarschijnlijk.

HORATIO : Nee. Ik lag wakker en ik was wat om mij heen aan het kijken en ineens zag ik het hoofd van de koning, jouw papa, rondzweven in mijn kamer. Ik dacht dat

ik droomde dus ik wreef in mijn ogen, maar het hoofd bleef, het kwam zelfs dichterbij mij toe!

HAMLET : En zei het iets?

HORATIO : Ja.

HAMLET : Wat?

HORATIO : Ik weet het niet meer.

HAMLET : Mijn vader praat tegen je en jij vergeet het!

HORATIO : Ja, maar ik verstond hem niet goed, want hij articuleerde slecht.

HAMLET : Eén ding begrijp ik niet, waarom komt hij naar jou en niet naar mij?

HORATIO : Goeie vraag! (*Denkt na.*)

HAMLET : Zou hij vannacht terugkomen?

HORATIO : Ik weet het niet.

HAMLET : Ik slaap vannacht bij jou!

HORATIO : Kunnen we niet hier slapen?

HAMLET : Waarom?

HORATIO : Anders komt dat akelige hoofd weer bij mij thuis.

HAMLET : Bangerik! We zullen hier bij zijn foto op hem wachten. Om twaalf uur vannacht. Niet vergeten!

(Horatio en Hamlet af.)

SCENE 3 : "Verliefd op Hamlet"

(Ophelia en Laertes komen binnengewandeld.)

OPHELIA : Ik vind het graf van de koning maar akelig. Ik ben blij dat we al terug mochten van papa. (*Kijkt rond.*) Hé, waar is Hamlet?

LAERTES : Weet ik veel.

OPHELIA : Hamlet! Hamlet! (*Kijkt onder de tafel, zoekt overal.*)

LAERTES : Hij zal wel ergens zielig in een hoekje zitten zeker.

OPHELIA : Ocharme!

LAERTES : Ocharme, ocharme! Hij stelt zich aan.

OPHELIA : Hij ziet er zo lief uit, zo mooi.

LAERTES : Ik ben veel knapper. En sterker.

OPHELIA : Maar hij is zo schattig!

LAERTES : Wat is daar nu aan? Baby's, die zijn schattig.

OPHELIA : Maar hij kijkt soms zo lief naar mij...

LAERTES : Je bent toch niet verliefd op hem?

OPHELIA : *(verlegen)* ...een beetje...

LAERTES : Ik hoop dat je uit zijn buurt blijft, want hij is gevaarlijk.

OPHELIA : Hoe kan jij dat nu weten?

(Laertes pakt Ophelia op de schoot.)

LAERTES : Hij is als kind uit de wieg gevallen en toen had hij een hersenschudding. En daar is hij nooit helemaal van genezen.

OPHELIA : Ocharme!

LAERTES : Zelig, hè! *(Geeft Ophelia een kus.)*

(Polonius komt binnen.)

POLONIUS : Laertes! Schaam je! Je zus zo maar kussen! Ophelia, ga van zijn schoot af!

OPHELIA : Maar papa, Laertes vertelde mij gewoon over de hersenschudding van Hamlet.

POLONIUS : De hersenschudding van Hamlet? Je kleine zus nog dingen wijsmaken ook. Laertes, jij gaat nu naar je kamer. Onmiddellijk! En je komt er een week niet uit!

LAERTES : Maar papa...

POLONIUS : Hoor ik iets?

(Laertes druipt af.)

Zo gemeen. Hij zit in zijn apenjaren zeker!

OPHELIA : Maar, papa, Laertes wou mij gewoon uitleggen waarom Hamlet gevaarlijk is.

POLONIUS : Gevaarlijk? Hamlet is toch niet gevaarlijk? Hoe verzint hij het?

OPHELIA : Vind jij Hamlet ook zo lief, papa?

POLONIUS : Niet bepaald, nee.

OPHELIA : En mooi, vind je hem mooi?

POLONIUS : Mooi? Ik was toch wel een knappere jongen vroeger.

OPHELIA : Maar hij kan zo lief kijken, zo zacht.

POLONIUS : Hoe bedoel je?

(Ophelia zwijgt. Stilte.)

Je bent toch niet verliefd op dat uilskuiken?!

OPHELIA : Papa, sssst, de koning en de koningin kunnen elk moment binnenkomen!

POLONIUS : *(Fluistert op kwade toon.)* Zo lang jij mijn dochter bent, verbied ik je van verliefd te zijn op hem!

OPHELIA : Maar ik heb toch smaak, papa! De zoon van de koning!

POLONIUS : Als hij slim was geweest, dan was hij nu zelf koning.

OPHELIA : Hij is slim, papa, maar gewoon een beetje oververmoeid.

POLONIUS : Oververmoeid! Laat me niet lachen, Ophelia! Hij is gewoon achterlijk, zielig, en bovendien een gevaarlijke snotneus.

OPHELIA : En daarjuist zei u dat hij niet gevaarlijk was.

POLONIUS : Zwijg, Ophelia! Als je papa, die een zééér verstandig man is, iets zegt, dan moet je luisteren. En als ik je nog één keer zie, samen met hem, dan laat ik je opsluiten!

OPHELIA : Maar papa...

POLONIUS : Zwijg! En stop met verliefd zijn! Nu!

OPHELIA : Maar papa, ik kan dat toch niet zo maar stopzetten.

POLONIUS : Ophelia! Je vraagt er om. Een week kamerarrest! Vanaf... nu!

(Ophelia gaat verdrietig af. Polonius draait en keert.)

Allemaal voor dat onozel broekventje, dat kleine lelijke duivelskind Hamlet.

(Koning Claudius en Koningin Gertrude komen binnen. Polonius voelt zich betrappt.)

Eh... dag Koning Claudius, dag Koningin Gertrude.

KONINGIN GERTRUDE : Dag Polonius. Waar is iedereen?

POLONIUS : Laertes en Ophelia zijn naar hun kamer gestuurd en Hamletje was een beetje oververmoeid dus hij zal wel op zijn bed liggen waarschijnlijk.

KONING CLAUDIUS : Drink jij nog mee een borrel? Ik heb goeie "Lande de Pomperolle"

POLONIUS : Oh, excuseer, Koning, heel graag, maar de plicht roept. *(Maakt een buiging.)* Een mooie avond nog gewenst en nogmaals proficiat voor de prachtige speech van daarstraks!

KONING CLAUDIUS : Ja, ja, bedankt.

(Polonius gaat af.)

Blaaskaak! Kikkerdril! Kom, Gertrude, we gaan slapen.

(Claudius en Gertrude gaan af.)

SCENE 4 : "De geest!"

(Nacht. Horatio schuifelt de scène op, zichtbaar bang. Hij zet zich op een stoel, zo ver mogelijk verwijderd van de foto van Koning Hamlet. Hamlet komt zachtjes binnen, achter Horatio.)

HAMLET : *(Fluistert.)* Horatio!

(Horatio schrikt zich een bult, schreeuwt.)

Ssst! Straks worden mijn moeder en het everzwijn wakker!

HORATIO : Ja, maar, waarom kom jij zo geheimzinnig binnen?

HAMLET : Omdat ze mij anders horen. Hoe laat is het?

HORATIO : Vijf voor twaalf.

HAMLET : Dan gaan we nu bij zijn foto staan.

HORATIO : Mag ik hier blijven zitten?

HAMLET : Bangerik! *(Hamlet gaat naar de foto, wacht.)* Komaan, papa, laat u zien.

(Horatio zit te beven op zijn stoel.)

Je hebt mij toch niks wijsgemaakt, hoop ik?

HORATIO : Nee.

HAMLET : Hoe laat is het?

HORATIO : Eén voor twaalf.

HAMLET : *(Kijkt naar de foto.)* Ik hoop dat ik ooit zo knap ga worden als u, papa.

HORATIO : *(Verbaasd.)* Vind jij hem knap?

HAMLET : De knapste man op deze planeet! Hij wist alles, was grappig, lief, echt een supercoole papa!

(DOINGDOINGDOINGDOING. De klok slaat twaalf uur. Horatio krimpt in mekaar. Hamlet concentreert zich op de foto. Hij wacht, maar er komt niks.)

(Gaat naar Horatio.) Zeg, makker! Het is toch zeker geen flauwe mop?

HORATIO : Nee.

HAMLET : *(Schudt hem door elkaar.)* Zeker van? Waar blijft hij anders?

HORATIO : Ik weet het niet.

(Plots begint de foto te bewegen. Hamlet gaat er langzaam naartoe. Horatio kruipt onder tafel van de schrik. Dan valt de foto om. Achter de kast waar de foto op staat, verschijnt het hoofd van Koning Hamlet.)

HAMLET : Papa?

GEEST : Mijn zoon!

HAMLET : Waar bent u nu?

GEEST : Overal en nergens. Maar dat is niet belangrijk. Ik wil je iets zeggen.

HAMLET : Ik luister, papa.

GEEST : Je moet hem laten verdwijnen van deze aardbol.

HAMLET : Wie?

GEEST : Je oom... Claudius... het everzwijn.

(Hamlet vindt het grappig.)

HAMLET : Hij is achterlijk!

GEEST : Niet alleen achterlijk. Hij is vooral slecht!

HAMLET : Hoe?

GEEST : Iedereen zegt dat ik gestorven ben aan een hartaanval. Dat is fout. Mijn bloedeigen broer heeft in mijn laatste borrel vergif gedaan, omdat hij mijn vrouw, maar vooral mijn troon wou. Lieve zoon, doe het in mijn plaats: zorg dat hij in elkaar zakt als een slechtgekookte pudding. Hij is een zure appel met de smaak van rotte eieren!

HAMLET : Bwek! (*Krijgt braakneigingen.*)

GEEST : Hamlet, ik moet gaan, maar ik wil nog één ding zeggen: doe je moeder geen kwaad, ook al heeft ze mijn broer gesteund in zijn daad.

HAMLET : Wablief?! Zij wist ervan?

GEEST : Ja. Maar doe haar niks! Concentreer je op mijn broer.

(De geest verdwijnt.)

HAMLET : Papa, niet weggaan. (*Hamlet gaat verbouwereerd op een stoel zitten.*)
Horatio?

(Horatio komt trillend van onder de tafel te voorschijn.)

Je hebt iets gemist, makker.

HORATIO : (*Trilt nog steeds.*) Ja? Wat zei het allemaal?

HAMLET : "Het"? "Mijn vader", zul je bedoelen!

HORATIO : Wat zei je vader allemaal?

HAMLET : Dat wil je niet weten. Maar in elk geval moet dat everzwijn dringend gebakken worden.

HORATIO : Hoe?

(Hamlet zwijgt. Denkt na)

HAMLET : Horatio?

HORATIO : Ja?

HAMLET : Jij bent mijn beste schoolvriend, ja? Mijn schattigste makkertje, ja?

HORATIO : Eh, ja...